

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 13.648 van 3 juli 2008
in de zaak X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 21 februari 2008 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een E.U.-onderdaan / onderdaan van een kandidaat-lidstaat van de E.U.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die loco advocaat R. VANDEPUTTE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn.

Verzoeker komt volgens zijn verklaringen op 11 december 2007 het Rijk binnen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in.

Op 21 februari 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag.

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat, gezien u aangeeft het Slovaaks staatsburgerschap te hebben en u een origineel Slovaaks paspoort voorlegt, uw asielmotieven moeten worden afgewogen ten aanzien van de republiek Slowakije.

Uit de verklaringen, die u aflegde tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die door uw vader D.J. (...) (O.V. 4.855.238) werden ingeroepen (CGVS, p. 4-10). U verklaarde eveneens dat het uw ouders waren, die besloten om Slowakije te verlaten om in België de asielstatus aan te vragen bij de autoriteiten (CGVS, p. 11). Bovendien gaf u zelf geen andere reden op waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Slowakije (CGVS p. 11-12). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw vader door het Commissariaat-generaal besloten werd dat zijn asielaanvraag niet in overweging wordt genomen, dient dezelfde beslissing te worden genomen inzake uw asielaanvraag. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw vader is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neer legde, vermogen niet hetgeen hierboven werd uiteengezet, te wijzigen. Uw Slovaaks paspoort bevat louter identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. Het Tsjechische verblijfsdocument toont aan dat u recht heeft op permanent verblijf in dit land, maar zegt niets over de asielmotieven die u hebt ingeroepen.

Volledigheidshalve dient te worden gemeld dat in het kader van de asielaanvraag van uw moeder K.M. (...) (O.V. 4.855.247) en uw zus K.M. (...) (O.V. 4.855.247) eveneens werd besloten tot een weigering van inoverwegingname van hun asielaanvragen. (...)”

2. Rechtspleging.

In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker hem de erkenning als vluchteling en minstens de status van subsidiaire bescherming conform artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te verlenen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet op als annulatierechter. Hij kan derhalve enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissingen uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid, niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet toekennen van de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus.

Voor zover verzoeker vraagt over te gaan, in meest ondergeschikte orde, tot het terugzenden van het dossier naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat beroepen tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen houdende de niet-inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een E.U.-onderdaan, beroepen betreffen waarover de Raad uitspraak doet als annulatierechter ingevolge artikel 39/2, §1, 3de alinea van de Vreemdelingenwet. Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van

zijn annulatiebevoegdheid, niet bevoegd is om een dossier terug te zenden naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

3. Onderzoek van het beroep.

Gezien verzoeker voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dezelfde asielmotieven heeft ingeroepen als zijn vader, de heer D.J., gezien beide dossiers samen werden behandeld en steunen op dezelfde motieven en verzoeker thans dezelfde middelen aanvoert in zijn verzoekschrift als zijn vader, welke reeds werden onderzocht en niet gegrond werden bevonden (RvV nr. 13.649 van 3 juli 2008), moet voor de thans aangevoerde middelen dan ook tot hetzelfde besloten worden.

Aldus heeft verzoeker geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.